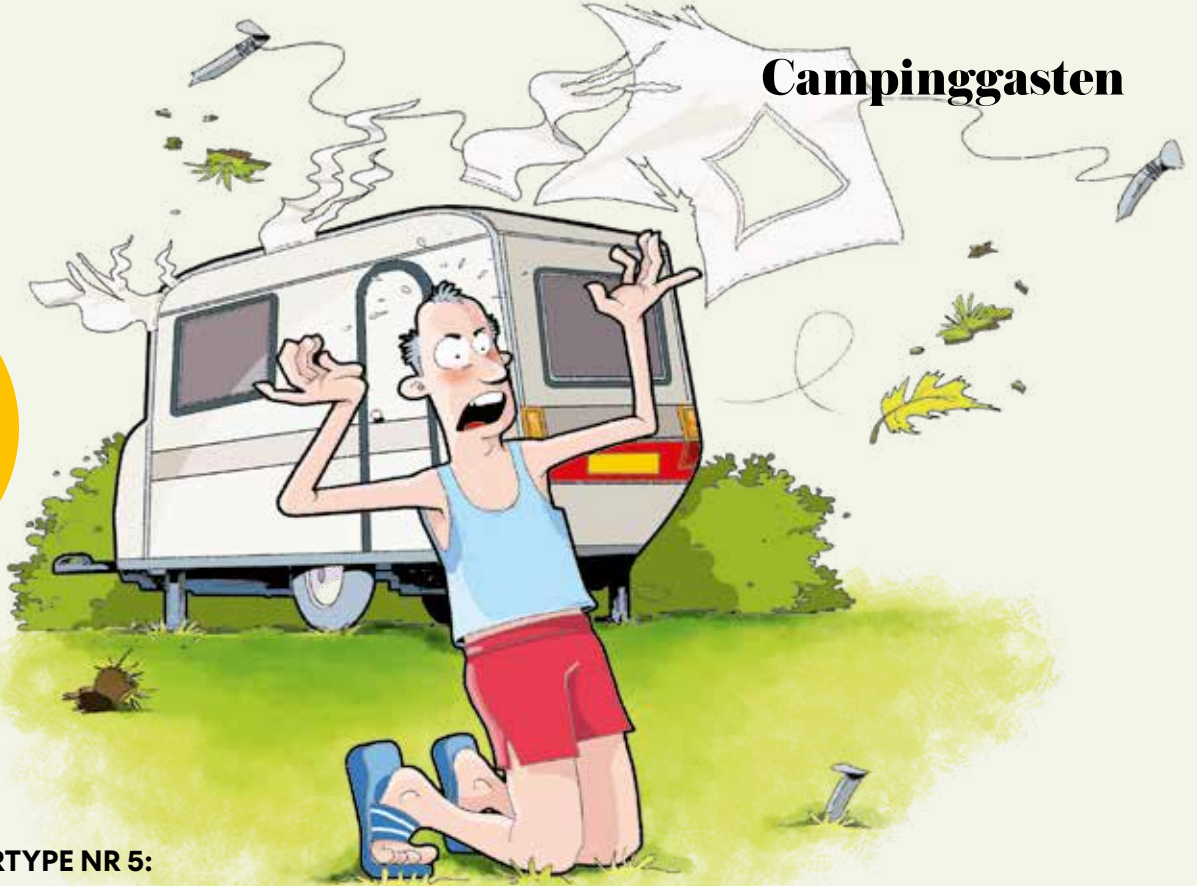

Marjoleine Tel, auteur van het boek *Meer Camping Geluk*, beschrijft **acht kampeertypes** die iedereen wel herkent.

KAMPEERTYPE NR 5:

Peter de pechvogel

Zelden kiest Peter voor dezelfde camping, een tweede keer kan immers alleen maar tegenvallen. Maar vorige zomer had hij zo'n fantastische plek met uitzicht over het water dat hij dit jaar weer komt met zijn vrouw, dochtertje en caravan. "Dat heb ik weer," zegt hij nog voordat hij zich voorstelt. "Er blijkt een fout gemaakt in de reservering. Alleen deze staanplaats is nog over, nota bene naast het toiletgebouw." Zijn vrouw heeft inmiddels de *mover* in haar handen. "Kom Peet, we zetten de caravan met zijn rug naar het sanitair, dan hebben we er het minste last van." Dat ze vervolgens vanuit hun luie stoelen recht in jouw bedoeningje kijken, is een gevalletje 'heb jij weer'. "Gelukkig hebben we de haringen dit jaar mee." Peter mept energiek met de rubberen hamer op de aluminium pennen. De luifel aan de voortent leunt inmiddels akelig ver jullie kant op. "Zijn dat niet de haringen van de campingbaas, die we vorig jaar hebben geleend omdat we ze vergeten waren?" Zijn vrouw reikt hem een blikje bier aan.

"Dat heb ik weer..." Peter trekt het blikje open. "Maar dát vergeet ik mooi even. Anders zitten we opnieuw zonder. En we hebben al zo'n pech met deze plek." Het lijkt wel of Peter is geboren voor het ongeluk. Neem de vrijdagbingo. Hij wint nooit iets. Zegt hij. Scoort hij dan eindelijk BINGO in de laatste ronde, en geen valse zoals de week ervoor, wint hij een barbecue die hij toevallig nét het weekend ervoor heeft gekocht. Op zondag bemachtig jij de laatste kip van het spit bij de camping-snackbar. Ook jij had hem niet gereserveerd, maar delen met Peter gaat je net iets te ver. Je hebt nog wel een blik gehaktballen op voorraad, die Peter dankbaar van je overneemt. Het gaat natuurlijk niet om het geld, maar je zit er nog steeds op te wachten. Achteraf weet je dat al deze pech niets is in

'Scoort hij eindelijk BINGO, wint hij een barbecue die hij net heeft gekocht'

vergelijking met wat er nog aankomt. Een lekke band is immers zo geplakt, al heeft hij een paar kilometer met de fiets aan de hand in de bloedhitte moeten lopen. En ook een wespensteek overleeft hij, zelfs als deze verontrustend opzwellt. En code geel hoeft niet per se alarmerend te zijn, erna volgt nog altijd het veel dreigender oranje en rood. Als het in de namiddag in de verte begint te rommelen en de lucht langzaam van lichtgrijs naar antraciet verschieft, bereidt de camping zich voor op de voorspelde hagelbuien en windstoten. Ook Peter geeft de haringen nog eens een mep met de hamer en trekt de scheerlijnen aan. De voortent klappert om je heen als de bui losbarst. Ergens heeft het wel iets gezelligs. Dan hoor je een luide schreeuw. "Dat heb ik verdomme weer!" Je holt met je partner de tent uit om waar nodig te helpen. Maar het is al te laat. Peters voortent vliegt in stukken de luifel achterna het water in. "Rotharingen zijn het!" brult Peter nogal verwilderd. "Het waren verdorie wel mijn haringen!" roept de aangesnelde campingbaas. "Dat heb ik weer..." ●